

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě jednal ve veřejném zasedání konaném dne 5. prosince 2018 o **odvolání obžalovaného Bc. Jaromíra G., narozeného xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 25. 7. 2018 č.j. 19 T 104/2017-337 a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného Bc. Jaromíra G. **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Bc. Jaromír G. uznán vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odstavec 1, 3 trestního zákoníku, kterého podle skutkových zjištění soudu I. stupně se měl dopustit tím, že
  - poté, co dne 5. 8. 2013 obdržel po předchozí domluvě s poškozenými Jirím N. a Věrou N. na účet své tehdejší manželky Marcely G. č. 2800425348/2010 vedený u Fio banky, a.s., se kterým v té době disponoval, částku 220 000 Kč, kdy se jednalo o peněžní prostředky, které byly vyplaceny poškozeným na základě smlouvy o podnikatelském úvěru se společností Bolona a.s., a které měl dle domluvy s poškozenými použít na úhradu jejich dluhů, toto učinil jen částečně a zbylé peníze z účtu následně do konce srpna 2013 odčerpal a použil pro vlastní potřebu, čímž způsobil poškozeným škodu ve výši nejméně 164 146 Kč, když v jejich prospěch zužitkoval částku jen maximálně 55 854 Kč.
2. Za to byl odsouzen podle § 206 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 1 roku. Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu poškození Věra N., nar. xxx, a Jirí N., nar. xxx, oba bytem xxx, byli odkázáni se svým nárokem na náhradu škody způsobené trestným činem na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. V zákonné lhůtě napadl rozsudek soudu I. stupně odvoláním obžalovaný Bc. Jaromír G., které zaměřil do výroku o vině a v návaznosti do výroku o trestu, které odůvodnil prostřednictvím obhájce. Uvedl, že argumentace soudu I. stupně, na které soud založil své rozhodnutí, že obžalovaný je nedůvěryhodný, a proto jeho obhajobu vyhodnotil jako nevěrohodnou, kdy mu neuvěřil, že provedl vyúčtování a poškozeným předal i listiny, které měl k dispozici, nezohledňuje to, že poškození nedokázali hodnověrným způsobem vysvětlit, jak se listiny, které měl mít k dispozici pouze obžalovaný, dostaly do jejich dispozice, když byly těmito předkládány Krajskému soudu v Ostravě v rámci insolvenčních řízení. Zdůraznil, že hodnověrným

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

způsobem vysvětlil, proč po čtyřech letech již nemá samotné vyúčtování svěřené částky ani doklady k němu, naproti poškození nevysvětlili, proč v době, kdy byli ve finanční tísní, se až po více než čtyřech letech najednou domáhali zaplacení částky ve výši cca 200 000 Kč, a neučinili tak dříve. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně aby aplikoval zásadu v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a zprostil jej obžaloby.

4. Krajský soud v Ostravě, jakožto soud odvolací, především konstatuje, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou (§ 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu) a ve lhůtě naznačené v ust. § 248 odstavec 1 trestního řádu. Odvolací soud z podnětu odvolání přezkoumal ve smyslu § 254 odstavec 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k těmto závěrům.
5. Po přezkoumání napadeného rozsudku ve shora naznačeném rozsahu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, odvolací soud musí konstatovat, že řízení ani rozsudek samotný v přezkoumávané části netrpí žádnými závažnými vadami, tedy takovými, které by odůvodňovaly postup podle § 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu, když v tomto řízení byla dodržena všechna stěžejní ustanovení trestního řádu, zejména ta, která mají zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu a ustanovení týkající se zahájení trestního stíhání a seznámení s výsledky vyšetřování, jakož i ustanovení, která mají zabezpečit řádné objasnění věci. V takto proběhnutém řízení vykonal soud I. stupně dostatek důkazů potřebných k tomu, aby bylo ve věci možno rozhodnout, a to jak po stránce skutkové, tak i po stránce právní bez důvodných pochybností, jak to má na mysli ust. § 2 odstavec 5 trestního řádu. Poté soud I. stupně hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 2 odstavec 6 trestního řádu).
6. Skutková zjištění soudu I. stupně jsou správná, úplná, mají oporu v důkazech, které soud I. stupně jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech správně vyhodnotil. V odůvodnění napadeného rozsudku jasně vysvětlil, které skutečnosti vzal jednotlivými důkazy za zjištěné, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a jakými právními úvahami se řídil.
7. Je možno konstatovat, že námitky odvolání jsou jen opakováním obhajoby, kterou obžalovaný uplatnil v dosavadním řízení, se kterou soud I. stupně se v odůvodnění napadeného rozsudku zcela vypořádal, a proto odvolací soud na ně odkazuje.
8. Ve vztahu k odvolací námitce, že poškození až po čtyřech letech se najednou domáhali vyplacení peněz, které v částce 220 000 Kč převzal od nich obžalovaný z úvěru ve výši 350 000 Kč, který jim pomohl zajistit, je nutno poukázat na návrh na povolení oddlužení Jirího a Věry N. ze dne 20. 6. 2016, který byl společně s insolvenčním návrhem doručen Krajskému soudu v Ostravě 23. 6. 2016, jímž bylo zahájeno insolvenční řízení vedené u Krajského soudu v Ostravě sp. zn. KSOS 14 INS 15051/2016. Z tohoto návrhu vyplývá, že dlužníci mají osm nezajištěných závazků v celkové výši 260 926 Kč a jeden závazek zajištěný, který jim vyplacen ve výši 145 000 Kč z úvěru věřitele Balona a.s., Jiráskova 81/13, Olomouc, IČ 28568249 ve výši 350 000 Kč, závazek ve výši 205 000 Kč k datu podání popírali. Z přehledu příloh k tomuto návrhu na oddlužení nevyplývá, že by tito předkládali listiny, které se měly dostat do jejich dispozice od obžalovaného (č. l. 210 a násl.). Navíc ani obžalovaný ve své výpovědi ani v odvolání blíže tyto doklady nijak nespécifikoval.
9. Odvolací soud s ohledem na obsah listinných materiálů založených v kopiích ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. KSOS 14 INS 15051/2016, které skončilo jeho odmítnutím usnesením ze dne 11. 8. 2016 č. j. KSOS 14 INS 15051/2016-A7, na skutečnost, že ani nahlédnutím do sbírky listin v elektronické podobě, která je součástí insolvenčního řízení přístupného prostřednictvím internetu, odvolací soud nezjistil, že by zde fungovaly další stvrzenky nebo pokladní doklady svědčící pro platby obžalovaného ve prospěch poškozených, neshledal

důvodným návrh státního zástupce učiněný v odvolacím řízení na doplnění dokazování jeho vyžádáním v listinné podobě.

10. Soud I. stupně přílehavě poukázal na skutečnost, že částka 220 000 Kč byla obžalovanému svěřena, aby z ní uspokojil závazky, které měli poškození. Obžalovaný během tří dnů od připsání této částky na účet své manželky peníze z něj jednak vybral, jednak převedl na svůj účet, z něhož je v hotovosti vyzvedl, takže si neponechal žádnou rezervu na svém účtu, která by mohla sloužit k budoucím úhradám závazků poškozených, které trvaly a další splátky nabíhaly. Týká se to i půjček, které měli poškození u společnosti Provident, jejímž obchodním zástupcem do května 2014 byl obžalovaný, který měl pravidelně každý týden na tři půjčky vybírat od poškozených celkem 1 653 Kč, a tedy ze svěřených peněz tyto hradit, což vyjma sporadických plateb v nepatrných částkách nesplnil.
11. Soud I. stupně ve vztahu k hodnocení věrohodnosti tvrzení obžalovaného, že v roce 2014 provedl vyúčtování svěřené částky, které předal poškozeným, rovněž přílehavě poukázal na finanční situaci obžalovaného v té době, jak vyplývá ze spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 2 T 21/2015 a rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 5. 2015 KSOS 14 INS 24450/2014-139 o schválení jeho oddlužení. Zcela důvodně soud I. stupně nevěřil obhajobě obžalovaného, kterou s ohledem na provedené důkazy vyhodnotil jako nevěrohodnou a důvodně dospěl k závěru, že obžalovaný ze svěřené částky 220 000 Kč na závazky poškozených spotřeboval maximálně 55 854 Kč, jak tuto částku blíže v odůvodnění rozvedl. Závěr soudu I. stupně, že obžalovaný G. použil ze svěřených peněz pro svou potřebu nejméně 164 146 Kč, byl shledán správný, jakož i užitá právní kvalifikace přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, jímž soud I. stupně obžalovaného uznal vinným.
12. Pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o trestu. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud I. stupně vycházel správně především z ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku. S přihlédnutím k osobě obžalovaného, jemuž polehčovalo, že dosud soudně trestán nebyl, k výši způsobené škody soudem I. stupně uložený trest na spodní hranici zákonné trestní sazby, a to v trvání 1 roku, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu při spodní hranici zákonného rozpětí v trvání 1 roku a 6 měsíců, je trest spíše mírný, než nepřiměřeně přísný.
13. Z výše rozvedených důvodů odvolací soud o odvolání obžalovaného Bc. Jaromíra G. rozhodl zamítavým výrokem dle § 256 trestního řádu.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1, písmen a) - l) nebo § 65b odstavec 2 trestního řádu., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 5. 12. 2018

JUDr. Čestmír Duda, v.r.
předseda senátu